

Białystok, dnia 19 listopada 2015 r.

DOS-II.7222.1.22.2015

DECYZJA

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) oraz art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o., Świerże Górne, 26-900 Kozienice, działającej przez pełnomocnika,

zmieniam

za zgodą strony decyzję Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 5 listopada 2012 r. (DIS-V.7222.1.20.2012), z dnia 4 września 2014 r. (DIS-V.7222.1.20.2014) i z dnia 4 listopada 2014 r. (DIS-V.7222.1.28.2014) – pozwolenie zintegrowane na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej przy ul. Gen. Andersa 15 w Białymstoku, w następujący sposób:

I. W rozdziale I pkt 2 otrzymuje brzmienie:

2. Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanych technologii.

2.1 Opis kotłowni

W kotłowni są zainstalowane kotły: wodny WP-70 Nr 4 (w okresie do dnia 31.12.2015 r.), parowe OFB-105 Nr 5, OFB-105 Nr 6 oraz OP-230 Nr 7 i Nr 8.

Kotły parowe pracują w układzie blokowym K5 i K6 z turbozespołem TZ1, kocioł K7 z turbozespołem TZ2 i kocioł K8 z turbozespołem TZ3. Turbozespół kondensacyjny V63 (TZ4) zasilany jest parą z drugiego upustu technologicznego turbozespołu TZ1. Podstawową pracą kotłowni jest praca kotłów parowych. Kocioł wodny pracuje tylko przy szczytowym zapotrzebowaniu na ciepło (w okresie do dnia 31.12.2015 r.). W przypadku wyłączenia turbozespołu możliwa jest praca kotła na wymienniki OXR1 lub OXR2.

Kotły parowe

Kotły parowe są podstawowymi źródłami energii cieplnej i pary. Elektrociepłownia wyposażona jest w cztery kotły parowe: OFB-105 Nr 5, OFB-105 Nr 6 oraz dwa kotły OP-230 Nr 7 i Nr 8. Łączna moc znamionowa kotłów parowych wynosi 480 MW. Łączna moc cieplna zainstalowana („moc w paliwie”) wynosi 544,2 MW_t.

Podstawowe dane techniczne kotła OFB-105 Nr 5:

Parametr	jednostka	paliwo
		biomasa
Nominalna wydajność cieplna	MW	75,0
Moc cieplna brutto	MW _t	86,7
Sprawność	%	86,5
Wydajność pary	Mg/h	105,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	29 000
Nadmiar powietrza rzecz.	-	1,4
Temperatura spalin	K	396
Objętość spalin wilgotnych	m _u ³ /h	181 906
	m ³ /h	263 864
Prędkość spalin	m/s	13,81
Objętość spalin suchych przy zawartości 6% tlenu	m _u ³ /h	155 942

Podstawowe dane techniczne kotła OFB-105 Nr 6:

Parametr	jednostka	paliwo
		biomasa
Nominalna wydajność cieplna	MW	75,0
Moc cieplna brutto	MW _t	86,7
Sprawność	%	86,5
Wydajność pary	Mg/h	105,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	29 000
Nadmiar powietrza rzecz.	-	1,4
Temperatura spalin	K	396
Objętość spalin wilgotnych	m _u ³ /h	181 906
	m ³ /h	263 864
Prędkość spalin	m/s	13,81
Objętość spalin suchych przy zawartości 6% tlenu	m _u ³ /h	155 942

Podstawowe dane techniczne kotłów OP-230 Nr 7 i Nr 8:

Parametr	jednostka	paliwo
		węgiel kamienny
Trwała maksymalna wydajność cieplna	Mg/h	230
	MW	165,0
Trwała maksymalna wydajność cieplna doprowadzona w paliwie	MW _t	185,4
Temperatura wody zasilającej	°C	158
Temperatura pary	°C	535
Sprawność kotła	%	89
Temperatura powietrza podgrzanego	°C	350
Temperatura spalin na wylocie z kotła	°C	do 140
Rok produkcji kotła OP-230 Nr 7	-	1981
Rok produkcji kotła OP-230 Nr 8	-	1991

Kocioł wodny (w okresie do dnia 31.12.2015 r.)

Kocioł wodny służy do podgrzewania wody w sieci miejskiej. Wykorzystywany jest głównie jako szczytowe źródło ciepła w sezonie zimowym. Moc znamionowa kotła wynosi 81,5 MW, zaś moc cieplna zainstalowana („moc w paliwie”) wynosi 97,0 MW_t.

Podstawowe dane techniczne kotła WP-70 Nr 4:

Parametr	jednostka	paliwo
		węgiel kamienny
Trwała maksymalna wydajność cieplna	MW	81,5
Trwała maksymalna wydajność cieplna doprowadzona w paliwie	MW _t	97,0
Całkowita powierzchnia ogrzewalna	m ²	2 090
Objętość komory paleniskowej	m ³	356
Temperatura wody zasilającej przy pracy podstawowej	°C	70
Temperatura wody wylotowej przy pracy podstawowej	°C	95 – 155
Sprawność kotła	%	84
Temperatura powietrza podgrzanego	°C	260
Temperatura spalin na wylocie z kotła	°C	do 140
Rok produkcji	-	1974

Urządzenia ochronne

Instalacja redukcji NO_x

Kotły OFB-105 Nr 5 i OFB-105 Nr 6 wyposażone są w instalację do redukcji NO_x (selektywna niekatalityczna metoda redukcji NO_x-SNCR).

Kotły OP-230 Nr 7 i 8 wyposażone są w instalację redukcji NO_x (selektywna katalityczna metoda redukcji NO_x-SCR).

Palniki niskoemisyjne do redukcji tlenków azotu:

- OP-230 Nr 7 – typ wirowy z wewnętrzną separacją pyłu, naścienne, 8 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t,
- OP-230 Nr 8 – typ wirowy, naścienne, 4 szt., typ strumieniowy 2 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t.

Kocioł WP-70 Nr 4 nie jest wyposażony w instalację zmniejszającą emisję tlenków azotu.

Instalacje odpylania

Elektrofiltry redukujące zanieczyszczenia pyłowe o skuteczności odpylania ok. 97% – 99%.

Typ kotła i numer w ECB		Typ elektrofiltra	skuteczność odpylania [%]
WP-70	K4	HE2x16–2x250/3x3.64x10,6/325 (w okresie do dnia 31.12.2015 r.)	97,32
OFB-105	K5	FTA 3x37,5M–120–090–A2–U1–E121–C163	99,73
OFB-105	K6	HKE 2x15(30)–1250/3x4,5x10,6/390	99,81
OP-230	K7	HK 30+1400–3x4,5x12,6–400	99,13
OP-230	K8	HE 2x24–2x400/3x4x9,6/300	99,33

2.2 Turbiny

Na terenie elektrociepłowni zainstalowane są 4 turbozespoły.

Podstawowe dane techniczne turbozespołów:

Lp.	Typ	Rok budowy	Moc [MW]	Parametry pary	
				Ciśnienie [MPa]	Temperatura [°C]
1.	I3UP65	1978	65	12,7	535
2.	I3UP55	1981	55	12,7	535
3.	I3UP55	1991	55	12,7	535
4.	V63	2003	23,5	0,9 – 1,2	230 – 260

2.3 Nawęglanie

Węgiel do Instalacji dostarczany jest poprzez własną bocznice kolejową. Obsługa torów bocznicowych odbywa się poprzez lokomotywy spalinowe. Długość toru wyciągowego umożliwia podstawienie jednorazowo do 25 wagonów. Na boczniczy Elektrociepłowni prowadzony jest rozładunek węgla, środków chemicznych dla zmiękczalni, urządzeń, konstrukcji oraz innych materiałów.

Prace manewrowe wykonywane są wg *Regulaminu pracy transportu kolejowego na boczniczy Elektrociepłowni Białystok*.

Węgiel z wagonów podaje się przez wywrotnicę lub wyładowarkę i ciąg przenośników taśmowych z przesypami do zasobników przykotłowych (bunkrów) lub poprzez przenośniki taśmowe i zwałowarkę na plac węglowy.

Pojemność placu wynosi – 120 000 ton.

Dane techniczne podstawowych urządzeń układu podawania węgla:

Urządzenia rozładowcze:

- zwałowarka obrotowa o wydajności 1 250 m³/h - szt. 1
- wywrotnica wagonów o wydajności 900 t/h - szt. 1
- układ taśmociągów.

Rozmrażalnia wagonów:

- długość sekcji grzejnej – 126,5 m
- łączna moc zainstalowana – 6300 kW
- przepustowość rozmrażalni – 8 wagonów typu 401 W, tj. 480 ton.

2.4 Instalacja gospodarki biomasą

Biomasa do Instalacji dostarczana jest za pomocą transportu samochodowego w stanie naturalnym bądź przetworzonym, jako: zrębki, pelet, granulaty, brykiet, wiązki, zrębki drzewne, kłody/kłocze, drewno lite, kory, sieczki słomy, ziarna lub nasiona, łupiny.

Rodzaje spalanej biomasy:

- biomasa pochodzenia drzewnego (pochodząca z produkcji leśnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty):
 - biomasa drzewna z pozostałości po wyrębie i pielęgnacji lasów, drewna mało i średniowymiarowego, karpiny,

- pozostałości z przemysłu drzewnego: wióry, trociny, ścinki, drewno i inne,
 - kora, korek,
 - biomasa w postaci drewna litego,
 - pelet lub brykiet wytworzony z mieszaniny biomasy pochodzenia drzewnego,
- b) biomasa z pozostałości z produkcji rolnej i utrzymania terenów wzdłuż szlaków komunikacyjnych:
- pozostałości z przemysłu młynarskiego (otręby itp.),
 - pozostałości z przetwórstwa przemysłu rolno – spożywczego (wysłodki, pozostałości z kokosów, wycierka ziemniaczana, wytloki np. z rzepaku, łuska z gryki, wysłodki z buraka cukrowego, łuska słonecznika),
 - pozostałości z produkcji rolniczej (słoma itp.),
 - pozostałości roślinne z upraw hydroponicznych,
 - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa itp.),
 - biomasa pochodząca z usuwania drzew i zakrzaczeń z terenów pasów drogowych, z terenów przyległych do torowisk kolejowych oraz parków,
- c) biomasa z upraw energetycznych:
- zboża (owies, pszenżyto itp.),
 - biomasa pochodząca z upraw roślin paszowych (kukurydza itp.),
 - biomasa z upraw wierzby energetycznej oraz innych roślin energetycznych (róża bezkolcowa, miscantus, malwa pensylwańska itp.),
 - biomasa drzewna z plantacji i przycinek pielęgnacyjnych (sadów itp.),
 - biomasa drzewna pochodzenia „poza leśnego”,
 - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa),
- d) biomasa odpadowa – odpady:
- roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
 - roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
 - korka,
 - drewna, z wyjątkiem drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

Instalacja gospodarki biomasą obejmuje układy techniczne i infrastrukturę przestrzenną do przygotowania i podawania paliwa do kotłów oraz magazynowania biomasy. Instalacja gospodarki biomasą składa się z następujących elementów:

- stanowiska ważenia dostaw biomasy,
- stanowiska poboru próbek i laboratorium,

- placu składowego biomasy wraz z placem manewrowym dla pojazdów dostawców biomasy przetworzonej o granulacji 0-63 mm oraz drzewa litego, powierzchnia placu 15 500 m²,
- stacji przyjęcia gotowych zrębków i ich produkcji (układ zrębkowania),
- stacji separacji zrębków,
- magazynu biomasy pochodzenia drzewnego (silosy – 2 szt. o pojemności 4750 m³ każdy),
- magazynu pośredniego zrębków drzewnych o pojemności 15 000 m³,
- taśmociągu i przenośników, wygarniaczy,
- magazynu biomasy agro – dwa silosy o pojemności 1000 m³ każdy (jeden na pelet, jeden na zboże),
- zbiornika magazynowego o pojemności 2000 m³ (zrębki wierzby i topoli),
- zasobników przykotłowych kotła K5 o pojemności 100 m³ i kotła K6 o pojemności 100 m³,
- układu dozowania transportu biomasy,
- wag taśmowych na taśmociągach podawania biomasy do kotłów (5 szt.),
- dróg dojazdowych.

Gotowe zrębki bezpośrednio z transportu lub z układu zrębkowania, po separacji zanieczyszczeń i frakcji ponadwymiarowych, trafiają do magazynu biomasy pochodzenia drzewnego. Służy on do krótkookresowego (maksymalnie 5 dni) magazynowania gotowych zrębków.

Zrębki drzewne rozładowywane są do dołów rozładowczych. Agrobiomasa przeładowywana jest do magazynów biomasy agro. Wszystkie magazyny są połączone systemem zamkniętych przenośników (aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się pyłów do środowiska) ze zbiornikiem przykotłowym K6 oraz zbiornikiem przykotłowym K5. Zasilanie kotłów K5 i K6 może odbywać się jednocześnie.

2.5 Odżużlanie i odpopielanie kotłów

Odprowadzanie odpadów paleniskowych odbywa się dwoma niezależnymi układami:

- odżużlanie kotłów – transport mechaniczny,
- odpopielanie – instalacją pneumatyczną.

Odbiór żużla spod kotłów K4 (w okresie do dnia 31.12.2015 r.), K7 i K8 transportem mechanicznym za pomocą kontenera i przyczepy samo rozładowczej, trafia we wskazane miejsce.

Żużel z odżużlacza poprzez przesyp kierowany jest skośnym podajnikiem zgrzeblowym do przyczepy samo rozładowczej. Żużel przekazywany będzie następnemu posiadaczowi odpadów lub transportowany na pola odkładcze odpadów.

Pojemność dwóch pól odkładczych odpadów wynosi ok. 30 000 m³. Wywóz żużla z pól odkładczych odpadów odbywa się samochodami.

Popiół denny z kotłów K5 i K6 odprowadzany jest do zasobników żużla paleniskowego (kontener o poj. 7 m^3 dla każdego kotła).

Popiół z lejów elektrofiltrów kotła K4 (w okresie do dnia 31.12.2015 r.) jest odprowadzany pneumatycznie poprzez stację wysyłkową, natomiast z kotłów K7 i K8 pneumatycznie poprzez instalację „Depac”, do dwuczęściowego zbiornika retencyjnego popiołu o pojemnościach odpowiednio 400 m^3 i 930 m^3 , skąd podajnikami ślimakowymi ładowany jest na samochody i wywożony na docelowe składowisko w Sowlanach.

Popiół ze spalania biomasy z lejów elektrofiltrów kotła K5 i K6 poprzez instalację „Depac” odprowadzany jest do zbiornika retencyjnego popiołu ze spalania biomasy, skąd jest ładowany na samochody i wywożony. W przypadku braku odbioru popiołu z biomasy ze zbiornika, popiół jest czasowo magazynowany na polach odkładczych odpadów.

Zbiornik retencyjny popiołu lotnego ze spalania biomasy o pojemności użytkowej 370 m^3 usytuowany jest w sąsiedztwie istniejącego zbiornika retencyjnego popiołu.

Do celów odpopielania i do potrzeb innych obiektów elektrociepłowni powietrze jest dostarczane ze sprężarkowni, w której są zainstalowane 3 szt. sprężarek o wydajnościach $Q = 28,0 \text{ Nm}^3/\text{min}$ (1 szt.) i $Q = 43,5 \text{ Nm}^3/\text{min}$ (2 szt.). Żużel z pól odkładczych jest prawie w całości zagospodarowywany. Na składowisko w Sowlanach trafiają tylko niewielkie ilości żużla. Popiół także jest prawie w całości zagospodarowywany. Składowisko w Sowlanach traktowane jest jako rezerwowe miejsce składowania popiołu, głównie w okresie zimowym.

2.6 Gospodarka olejem rozpalkowym

Gospodarka olejem rozpalkowym jest dostosowana do rozpalania kotłów olejem opalowym lub napędowym gat. II. Olej dostarczany jest cysternami kolejowymi do 2 zbiorników o pojemności 100 m^3 oleju każdy.

Rozładunek oleju odbywa się na stanowisku rozładunkowym z możliwością obsługi cystern samochodowych i wagonowych (doprowadzony jest tor z bocznicy własnej elektrociepłowni), z pełnym zabezpieczeniem środowiska gruntowo-wodnego, dzięki wykonanym ławom oraz zbiornikom przechwytyjącym.

2.7 Układ elektryczny

Rozdzielnia 110 kV

Rozdzielnia 110 kV jest rozdzielnią o równoległym układzie odłączników szynowych tzw. układ grzebieniowy. Przewody na terenie rozdzielni prowadzone są w trzech poziomach. Najwyższy poziom stanowi połączenie odłączników szynowych z wyłącznikami, poziom drugi stanowią przewody szyn zbiorczych, a poziom trzeci połączenia aparatów wysokiego napięcia. Poszczególne bieguny obrotowych odłączników szynowych są ustawione względem siebie równolegle. W jednej podziałce rozdzielni mieści się jedno pole. W skład rozdzielni wchodzi 16 pól.

Rozdzielnia 110 kV pracuje w układzie pierścienia miejskiego i zasilana jest z:

1. linii napowietrznych: – GPZ1 na I układ szyn,
– RPZ9 na II układ szyn,
– Michałowo na II układ szyn.
2. generatorów: – nr 1 poprzez transf. TB1 na I układ szyn,
– nr 2 poprzez transf. TB2 na II układ szyn,
– nr 3 poprzez transf. TB3 na I układ szyn,
– nr 4 poprzez transf. 4BAT10 na I układ szyn.

Odbiory i linie przyłączone do rozdzielni 110 kV podzielono na dwa układy szyn I i II (sekcje II A i II B połączone są odłącznikiem sekcyjnym). Układ I z układem II połączono wyłącznikiem sprzęgła. Z rozdzielni 110 kV zasilają się:

- potrzeby ogólne Elektrociepłowni (transformatory TR1, TR2, TR3)
- rozdzielnie 15 kV (transformatory T 1 i T 2 110/15 kV)
- linie: Michałowo, Wasilków.

Układ I		Układ II B	
Nr pola	Odbiór	Nr pola	Odbiór
1	T 1	9	TB 2
2	GPZ 1	10	Michałow
3	TR 1	11	TR 2
5	TB 1	12	RPZ 9
8	Wasilków	13	T 2
14	TB 3	15	TB4
		16	TR3

Układ rozdzielni 6 kV

Na potrzeby własne wykorzystywane są:

- 1) rozd. 110 kV poprzez transformator 110/ 6 kV:
 - TR1 zasilają rozd. RO1A i RO1B (potrzeby ogólne + kotły nr 3 i 4) + rozd. 15 kV sekcja I,
 - TR3 zasilają rozd. RO3A i RO3B (potrzeby ogólne) + rozd. 15 kV sekcja II,
 - TR2 zasilają rozd. RR przeznaczoną do rez. zasilania rozd. 6 kV.
- 2) transformatory odczepowe TZ:
 - TZ1 zasilają rozd. R1A i R1B dla potrzeb I bloku,
 - TZ2 zasilają rozd. R2A i R2B dla potrzeb II bloku,
 - TZ3 zasilają rozd. R3A i R3B dla potrzeb III bloku,
 - TZ4 zasilają rozd. 4BJA i 4BJB dla potrzeb IV bloku.
- 3) linie kablowe z rozd. 6 kV:
 - rozd. RO3A zasilają rozd. RP1A (pompowania wody powrotnej),
 - rozd. RO3A zasilają rozd. RB1B (przygotowanie i transport biomasy),
 - rozd. RO1A zasilają rozd. RP1B (pompowania wody powrotnej),
 - rozd. RO1B zasilają rozd. RP1A (przygotowanie i transport biomasy).

Podstawowe dane techniczne

a) Generatory:

Generator	Nr 1	Nr 2	Nr 3	Nr 4
Typ	GTH-63/05	GTH-63/02	GTH-70	81 H 592782/2
Moc znamionowa pozorna	68,75 MVA	68,75 MVA	87,5 MVA	27650 kVA
Moc znamionowa czynna	55 MW	55 MW	70 MW	23503 kW
Współczynnik mocy	0,8	0,8	0,8	0,85
Napięcie znamionowe	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%
Prąd znamionowy	3780 A	3780 A	4811 A	1520 A
Prąd wirnika	1670 A	1560 A	1981 A	* 252 – 569 A
Częstotliwość	50Hz	50 Hz	50 Hz	50 Hz
Obroty znamionowe	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min
Chłodzenie	Wodorowe	Wodorowe	Wodorowe	Powietrzne
Max. ciśnienie wodoru	0,2 MPa	0,2 MPa	0,2 MPa	-
Temperatura wodoru	40 °C	40 °C	40 °C	-

b) Transformatory blokowe:

Transformator blokowy	TB 1	TB 2	TB3	TB4 (4BAT10)
Typ	TORc 80000/121	TD 68000/110	TD 68000/110	T0b 28 000 /121
Moc znamionowa	80 MVA	68 MVA	68 MVA	28000 kW
Prąd znam. górnego nap.	382 A	309 A 324 A 341 A	309 A 324 A 341 A	134 A
Prąd znam. dolny	4399 A	3739 A	3739 A	1540 A
Napięcie znam. dolne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV
Napięcie znam. górne	121 kV	121 kV	121 kV	121 kV
Chłodzenie	OF-AF Olejowe wymuszone	Olejowe naturalne	Olejowe naturalne	ONAN

c) Transformatory potrzeb własnych:

Dane	Transformator TR1	Transformator TR2	Transformator TR3
Typ	TORb 16000/110	TORb 16000/110	TORb 16000/110
Moc	16/10/10 MVA	16 MVA	16/10/10 MVA
Napięcie	115/16,5/6,6 kV	115/6,3 kV	115/16,5/6,6 kV
Prąd	80,3/350/875 A	73-80,3-89,3/1466 A	80,3/350/875 A
Napięcie zwarcia	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %	10,67 %	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %
Chłodzenie	ON - ON	ON - ON	ON - ON

Transformator zaczepowy	TZ 1	TZ 2	TZ 3	TZ4 (4BFT10)
Typ	TORb 10000/10	TAORa 8000/10	TWORC 10000/10	TZE 1600/10
Moc znamionowa	10 MVA	8 MVA	10 MVA	1,6 MVA
Prąd znam. górn. nap.	495-550-618	396-441-498	495-550-618	88 A
Prąd znam. dolny	917 A	733 A	917 A	2309 A
Napięcie znam. górne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	400 V
Napięcie znam. dolne	6,3 kV	6,3 kV	6,3 kV	6,3 kV
Chłodzenie	olej. naturalne	olej. naturalne	olej. naturalne	AN

Wszystkie transformatory wyposażone zostały w misy olejowe, na wypadek awarii.

d) Rozdzielnie prądu stałego potrzeb własnych

Układ zasilania stanowią akumulatory i prostowniki w układzie buforowym:

- bateria akumulatorów nr 2 – zasilanie części potrzeb duobloku,
- bateria akumulatorów nr 3 – zasilanie części potrzeb bloku nr 2,
- bateria akumulatorów nr 4 – zasilanie części potrzeb bloku nr 3,
- bateria akumulatorów nr 5 – zasilanie części potrzeb ogólnych,
- bateria akumulatorów dla potrzeb rozd. 110 kV.

2.8 Akumulator ciepła

Układ akumulacji ciepła jest drugim, obok turbiny TZ4, elementem infrastruktury produkcyjnej elektrociepłowni pozwalającym na częściowe uniezależnienie wytwarzania energii elektrycznej w blokach z turbinami przeciwpięznymi od chwilowego zapotrzebowania na ciepło. Akumulator ciepła pozwala na uzyskanie okresowego zmniejszenia zależności produkcji energii elektrycznej i ciepła przy utrzymaniu na wysokim poziomie sprawności skojarzonego wytwarzania obu mediów.

Układ akumulacji ciepła jest włączony w istniejący układ ciepłowniczy w miejsce chłodni wentylatorowej suchej. Akumulator ciepła to stalowy, izolowany, bezciśnieniowy zbiornik o pojemności 12 000 m³, przeznaczony do magazynowania wody sieciowej o temperaturze do 100 °C. W jego wnętrzu zabudowany jest osprzęt do rozplywu wody zimnej i gorącej.

Wymiary zbiornika:

- średnica osiowa, wewnętrzna płaszcza zbiornika Ø 21,00 m,
- wysokość części cylindrycznej (czynnej) H = 37,00 m,
- promień kopuły dachu (sfery) R = 31,50 m.

Podstawowe parametry pomp układu akumulacji ciepła przedstawiają się następująco:

parametr	jednostka	pompy "gorące" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompy "zimne" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompa mieszająca układu akumulacji ciepła (PMA)
wydajność nominalna	m ³ /h	1000	1000	250
wysokość podnoszenia dla wydajności nominalnej	m słupa wody	65	25	65
ciśnienie na dopływie	MPa	0,4	0,2	0,4
temperatura max	°C	100	60	130
sposób regulacji wydajności		falownik	falownik	-
ilość agregatów	szt.	2	2	1

Dla zabezpieczenia na wypadek zaistnienia sytuacji awaryjnej wymagającej zrzutu obciążenia ciepłowniczego przewidziano płytowy wymiennik ciepła o mocy wymiany ciepła 30 MW (2 szt.).

2.9 Układ odzysku ciepła z kotła biomasowego K6 (UOC)

Układ Odzysku Ciepła pozwala na wprowadzenie do systemu ciepłowniczego dodatkowego strumienia ciepła o maksymalnej wielkości 18 MW_t bez konieczności spalania paliw. Układ pozwala na obniżenie zużycia paliwa, a w konsekwencji minimalizacji spalin, eliminacji części zanieczyszczeń zawartych w spalinach oraz obniżenie zużycia wody.

Zasadniczymi elementami układu UOC są:

Skraplacz

Skraplacz jest głównym technologicznym elementem UOC. Następuje tu obniżenie temperatury spalin poniżej mokrego punktu rosy, co powoduje kondensację pary zawartej w spalinach. Schładzanie spalin odbywa się przy pomocy wody sieciowej. Komora kondensacji oraz wymiennik ciepła są zabudowane w jednym urządzeniu – w skraplaczu Reco-Flue. Skraplacz składa się z komory wlotowej, wymiennika, komory wylotowej i odkraplacza. Wymiennikiem jest bardzo efektywny wymiennik płaszczworurowy, który jest optymalnym urządzeniem do odzysku energii ze spalin. Spaliny w wymienniku przepływają w rurach od góry do dołu. Woda sieciowa zaś w kierunku przeciwnym do spalin po stronie zewnętrznej rur. W komorze wlotowej górna dennica wymiennika poddawana jest ciągłemu zraszaniu. Komora wylotowa stanowiąca równocześnie zbiornik kondensatu wyposażona jest w odkraplacz spalin w celu zabezpieczenia kanałów spalin. Powstający w skraplaczu kondensat jest oczyszczany na dwustopniowym filtrze membranowym. Pierwszym stopniem filtracji membranowej jest mikrofiltracja (usuwane są cząstki powyżej 80 µm). Drugim stopniem oczyszczania kondensatu jest ultrafiltracja, podczas której usuwane są cząstki większe od 0,001 µm. Aby doczyścić kondensat do wymaganej jakości stosowana jest technologia odwróconej osmozy (RO). Powstały z odwróconej osmozy koncentrat kierowany jest do Quencha, który pełni rolę wyparki.

Quench

Quench będący elementem Układu Odzysku Ciepła z kondensacji pary wodnej w spalinach pełni funkcję zabezpieczenia skraplacza przed wpływem przede wszystkim chlorków obecnych w paliwie typu agro. W quenchu zachodzi schłodzenie spalin do mokrego punktu rosy, oraz wytrącenie ze spalin znacznej ilości chlorków i pyłów lotnych oraz innych łatwo rozpuszczalnych substancji znajdujących się w spalinach. Quench jest skonstruowany jako cylinder o średnicy 4500 mm i wysokości całkowitej 15700 mm z tworzyw kompozytowych. W celu schłodzenia spalin i zapewnienia odpowiedniej temperatury w quenchu jest on zraszany wodą na kilku poziomach za pomocą dysz natryskowych pobieraną ze zbiornika znajdującego się w dolnej części quencha. Woda obiegowa ma temperaturę mokrego punktu rosy. Dla stosowanego paliwa wynosi on 60-70°C. Wlot spalin do quencha znajduje się u jego dołu nad poziomem maksymalnym cieczy w zbiorniku i jest pochylony pod niewielkim kątem do poziomu, aby zapewnić spływ natryskiwanej wody w kierunku quencha. Zbierające się w dolnej części Quencha ścieki będą kierowane

do paleniska kotła K6 lub zagospodarowane w inny sposób, tj. magazynowane w zbiorniku o poj. ok. 30 m³ i przekazywane do zewnętrznej oczyszczalni ścieków lub wykorzystywane poprzez rozpylanie i odparowanie w kanale spalin przed elektrofiltrem lub wykorzystywane w planowanej instalacji odsiarczania spalin metodą półsuchą.

2.10 Oczyszczalnia ścieków opadowo – przemysłowych

Oczyszczalnię ścieków stanowi dwukomorowy poziomy osadnik podłużny, zakończony na szczycie lejami osadowymi. Osadnik jest przystosowany do pracy jedną lub dwoma komorami równocześnie poprzez otwarcie lub zamknięcie zasuw przed poszczególnymi komorami. W czasie normalnej pracy ścieki płyną tylko jedną komorą, a druga pozostaje w rezerwie.

Ścieki dopływają do osadnika grawitacyjnie przewodami DN 600, a następnie kanałami rozprowadzającymi 600x600. Na jeden osadnik przyjęto 5 sztuk wlotów typu Stengel o średnicy rury opadowej $d=200$. Wloty te zaprojektowano w celu równomiernego rozprowadzania wody w przekroju poprzecznym osadnika poprzez ograniczenie do minimum zawirowań i martwych przestrzeni.

Części pływające usuwane są zgrabiaczem tzw. zgrzeblem kożucha. Opuszczanie i unoszenie odbywa się jednocześnie ze zgrzeblem osadu. Części pływające i olej zgarniane są do koryta otwartego, zlokalizowanego w przedniej części osadnika, skąd trafiają do zbiornika czerpalnego.

Osad zatrzymywany w osadniku jest zgarniany zgarniaczami typu Zp-6/3,3-40AI oddzielnie z obu komór do lejów osadowych.

Zgarniacz porusza się po jezdni szynowej na wzdłużnych ścianach komór osadnika. Ruch roboczy zgarniacza odbywa się w kierunku przeciwnym do przepływu ścieków. W czasie zgarniania zgrzeblo osadu dennego przesuwają się po dnie osadnika zgarniając osad, a zgrzeblo osadu pływającego spycha gromadząc się na powierzchni części pływające. Droga ruchu roboczego ograniczona jest zamontowaną na końcu odbojnicą i krzywką.

Oczyszczone ścieki odprowadzane są z osadnika do koryta zbiorczego, prostokątnego 600x600 zlokalizowanego w dolnej części osadnika, a następnie do komory pomiarowej i kolektora zbiorczego.

Podstawowe dane techniczno-eksploatacyjne osadnika końcowego:

- długość komór osadnika – 35 m;
- szerokość komór 6 m;
- głębokość – 3,5 m;
- objętość komory osadnika – 525 m³;
- czas przepływu ścieków przez osadnik – 1,48 h przy prędkości przepływu $v = 0,0066$ m/s;
- przepływ nominalny – $Q_{\text{nom}} = 708,5$ m³/h;

- przepływ maksymalny – $Q_{\max} = 2\,575,3 \text{ m}^3/\text{h}$;
- przewidywana redukcja zanieczyszczeń:
 - ✓ zawiesina ogólna – 80 % w okresach bezdeszczowych, 70 % dla Q_{nom} i 50 % dla Q_{\max}
 - ✓ BZT₅ – od 25 do 40 %
 - ✓ ChZT – do 40 %

II. W rozdziale I pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3. Parametry produkcyjne instalacji

Osiągalna moc cieplna elektrociepłowni:

- w okresie do dnia 31.12.2015 r. – 446,5 MWt
- w okresie od 1.01.2016 r. – 365 MWt,

Osiągalna moc elektryczna – 156,6 MW.

III. Po rozdziale IIa dodaje się rozdział IIb w następującym brzmieniu:

IIb. Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek:

Monitoring gleby, ziemi i wód gruntowych w miejscach wykorzystania, produkowania, uwalniania lub magazynowania substancji powodujących ryzyko będzie prowadzony dla 2 ognisk zanieczyszczeń, w których istnieje ryzyko wystąpienia rzeczywistego zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego tymi substancjami, tj.: gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego) oraz układ elektryczny (transformatory TR-1 i TR-2) w następujący sposób:

1. Sposób prowadzenia monitoringu gleby i ziemi

L.p.	Miejsca wykorzystania/ magazynowania/ uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Liczba otworów do badań gleb i ziemi	Głębokość otworu [m]	Ilość próbek pojedynczych [szt.]	Częstotliwość i zakres analiz
1	Gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego)	8	10	8 (z gł. 0÷2 m p.p.t.)	1 raz na 10 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylen, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych

L.p.	Miejsca wykorzystania / magazynowania / uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Liczba otworów do badań gleb i ziemi	Głębokość otworu [m]	Ilość próbek pojedynczych [szt.]	Częstotliwość i zakres analiz
				8 (z gł. 8÷9 m p.p.t.)	1 raz w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych
				8 (z gł. 9÷10 m p.p.t.)	
2	Układ elektryczny (transformatory TR-1 i TR-2)	8	2	8 (z gł. 0÷2 m p.p.t.)	1 raz na 10 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylen, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, węglowodory chlorowane: PCB

2. Sposób prowadzenia monitoringu wód gruntowych

L.p.	Miejsca / wykorzystania / magazynowania / uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Otworki monitoringowe (piezometry)	Ilość otworów do badań gleb i ziemi, z których dodatkowo pobrane będą próbki wód gruntowych	Częstotliwość i zakres analiz
1	Gospodarka olejowa – układ oleju rozpalkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego)	P-2, P-3 – napływ wód gruntowych P-1, P-4, P-5, P-8 – przepływ wód gruntowych P-6, P-7 – odpływ wód gruntowych	-	1 raz w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylen, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych 3 razy w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych

L.p.	Miejsca / wykorzystania / magazynowania / uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Otworki monitoringowe (piezometry)	Ilość otworów do badań gleb i ziemi, z których dodatkowo pobrane będą próbki wód gruntowych	Częstotliwość i zakres analiz
2	Układ elektryczny (transformatory TR-1 i TR-2)	-	6	1 raz na 5 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chrysen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylen, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, węglowodory chlorowane: PCB

IV. W rozdziale IV pkt 1 ppkt 1.3 otrzymuje brzmienie:

1.3 Rodzaje i ilości substancji dopuszczonych do wprowadzania do powietrza

1.3.1 W okresie do 31.12.2015 r.

a) ze spalania paliw w poszczególnych źródłach:

Substancja zanieczyszczająca	WP-70 K4	OFB-105 K5	OFB-105 K6	OP-230 K7	OP-230 K8
w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.					
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	600	400	400	600	500
Dwutlenek siarki	1558	800	800	1500	754
Pył	350	100	100	100	100

b) z poszczególnych emitorów, którymi do powietrza wprowadzane są substancje zanieczyszczające:

Emitor E2

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.			
K4+K7	600	1520	186
K4	600	1558	350

Emitor E3

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K5+K6+K8	452	776	100
K6+K8	468	769	100
K5+K6	400	800	100

W przypadku wystąpienia innej konfiguracji pracy kotłów, stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych ze źródeł do powietrza wspólnymi emitorami Nr 2 lub Nr 3, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie może przekroczyć średniej obliczonej ze standardów emisyjnych określonych dla poszczególnych źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł.

Emitory źródeł pomocniczych

Emitor	Nazwa zanieczyszczenia	Emisja
		[kg/h]
AP-1	Dwutlenek siarki	0,00127
	Tlenki azotu	0,0335
	Pył ogółem	0,00671
BS	Pył ogółem	0,15
ICO	Pył ogółem	0,00066
OMR	Pył ogółem	0,12
OMBP	Pył ogółem	0,016
OMP	Pył ogółem	0,025
OZBPP	Pył ogółem	0,025
RZ-1	Pył ogółem	0,2
RZ-2	Pył ogółem	0,2
RZ-3	Pył ogółem	0,2
SPBL	Pył ogółem	0,045
SRA-1	Pył ogółem	0,1
SRA-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-1	Pył ogółem	0,1
SRZL-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-3	Pył ogółem	0,1
UOSP	Pył ogółem	0,04
UOSPK	Pył ogółem	0,025
UPB-1	Pył ogółem	0,025
UPB-2	Pył ogółem	0,025
UPB-3	Pył ogółem	0,025
UPB-4	Pył ogółem	0,025
UPB-5	Pył ogółem	0,025
UPB-6	Pył ogółem	0,025
ZP-1	Pył ogółem	0,129
ZP-2	Pył ogółem	0,054
Z-B13/14	Pył ogółem	0,005
ZW-1	Pył ogółem	0,104

c) z jednostki organizacyjnej:

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających
	[Mg/rok]
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	1 908
Dwutlenek siarki	2 986
Pył	683

1.3.2 W okresie od dnia 1.01.2016 r. do dnia 30.06.2020 r.

a) ze spalania paliw w poszczególnych źródłach:

Substancja zanieczyszczająca	OFB-105 K5	OFB-105 K6	OP-230 K7	OP-230 K8
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.			
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	400	400	600	500
Dwutlenek siarki	800	800	1500	754
Pył	100	100	100	100

b) z poszczególnych emitorów, którymi do powietrza wprowadzane są substancje zanieczyszczające:

Emitor E2

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K7	600	1500	100

Emitor E3

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K5+K6+K8	452	776	100
K6+K8	468	769	100
K5+K6	400	800	100

Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

Emitory źródeł pomocniczych

Emitor	Nazwa zanieczyszczenia	Emisja
		[kg/h]
AP-1	Dwutlenek siarki	0,00127
	Tlenki azotu	0,0335
	Pył ogółem	0,00671
BS	Pył ogółem	0,15
ICO	Pył ogółem	0,00066
OMR	Pył ogółem	0,12
OMBP	Pył ogółem	0,016
OMP	Pył ogółem	0,025
OZBPP	Pył ogółem	0,025
RZ-1	Pył ogółem	0,2
RZ-2	Pył ogółem	0,2
RZ-3	Pył ogółem	0,2
SPBL	Pył ogółem	0,045
SRA-1	Pył ogółem	0,1
SRA-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-1	Pył ogółem	0,1
SRZL-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-3	Pył ogółem	0,1
UOSP	Pył ogółem	0,04
UOSPK	Pył ogółem	0,025
UPB-1	Pył ogółem	0,025
UPB-2	Pył ogółem	0,025
UPB-3	Pył ogółem	0,025
UPB-4	Pył ogółem	0,025
UPB-5	Pył ogółem	0,025
UPB-6	Pył ogółem	0,025
ZP-1	Pył ogółem	0,129
ZP-2	Pył ogółem	0,054
Z-B13/14	Pył ogółem	0,005
ZW-1	Pył ogółem	0,104

c) z jednostki organizacyjnej z emitorów źródeł pomocniczych :

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających [Mg/rok]	
	od 01.01.2016 r. do 31.12.2019	od 01.01.2020 r. do 30.06.2020.
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	0,0004	0,0002
Dwutlenek siarki	0,00002	0,00001
Pył	6,2002	3,1001

d) z jednostki organizacyjnej ze źródeł: K5, K6, K7, K8

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających w kolejnych latach				
	2016	2017	2018	2019	od 1.01.2020 do 30.06.2020
	[Mg/rok]	[Mg/rok]	[Mg/rok]	[Mg/rok]	[Mg/rok]
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	1728,5	1347,75	966,99	586,24	293,12
Dwutlenek siarki	3644,77	2666,56	1688,34	710,13	355,07
Pył	288,02	215,69	143,37	71,04	35,52

W przypadku przekroczenia wartości określonych w ww. tabeli maksymalną emisję substancji w okresie rozliczeniowym uznaje się za dotrzymaną jeżeli w terminie 6 miesięcy po upływie tego okresu prowadzący instalację przekaze informację o wielkości emisji substancji potwierdzającą, że suma emisji substancji obliczona dla wszystkich źródeł objętych Przejściowym Planem Krajowym, eksploatowanych przez ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o. nie przekracza odpowiedniej sumy maksymalnych emisji tej substancji określonych dla tych źródeł w Przejściowym Planie Krajowym.

1.3.3 W okresie od dnia 1.07.2020 r.

a) ze spalania paliw w poszczególnych źródłach:

Substancja zanieczyszczająca	OFB-105 K5	OFB-105 K6	OP-230 K7	OP-230 K8
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.			
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	200	200	200	200
Dwutlenek siarki	200	200	250	200
Pył	20	20	25	20

b) z poszczególnych emitorów, którymi do powietrza wprowadzane są substancje zanieczyszczające:

Emitor E2

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K7	200	250	25

Emitor E3

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K5+K6+K8	200	200	20
K6+K8	200	200	20
K5+K6	200	200	20

Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

Emitory źródeł pomocniczych

Emitor	Nazwa zanieczyszczenia	Emisja
		[kg/h]
AP-1	Dwutlenek siarki	0,00127
	Tlenki azotu	0,0335
	Pył ogółem	0,00671
BS	Pył ogółem	0,15
ICO	Pył ogółem	0,00066
OMR	Pył ogółem	0,12
OMBP	Pył ogółem	0,016
OMP	Pył ogółem	0,025
OZBPP	Pył ogółem	0,025
RZ-1	Pył ogółem	0,2
RZ-2	Pył ogółem	0,2
RZ-3	Pył ogółem	0,2
SPBL	Pył ogółem	0,045
SRA-1	Pył ogółem	0,1
SRA-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-1	Pył ogółem	0,1
SRZL-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-3	Pył ogółem	0,1
UOSP	Pył ogółem	0,04
UOSPK	Pył ogółem	0,025
UPB-1	Pył ogółem	0,025
UPB-2	Pył ogółem	0,025
UPB-3	Pył ogółem	0,025
UPB-4	Pył ogółem	0,025
UPB-5	Pył ogółem	0,025
UPB-6	Pył ogółem	0,025
ZP-1	Pył ogółem	0,129
ZP-2	Pył ogółem	0,054
Z-B13/14	Pył ogółem	0,005
ZW-1	Pył ogółem	0,104

c) z jednostki organizacyjnej:

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających [Mg/rok]	
	od 01.07.2020 r. do 31.12.2020	od 01.01.2021 r.
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	256,7402	511,6804
Dwutlenek siarki	323,93001	647,86002
Pył	29,8601	59,7202

V. W rozdziale IV pkt 2 ppkt 2.1 otrzymuje brzmienie:

2.1 Główne źródła hałasu:

Lp.	Urządzenie (instalacja)	Rodzaj źródła hałasu	Identyfikacja wysokościowa	Czas pracy	
				Pora dnia	Pora nocy
1.	Budynek główny EC (kotłownia + maszynownia)	Budynek	$h = 40 \text{ m}$	16	8
2.	Sprężarkownia	Budynek	$h = 3.5 \text{ m}$	16	8
3.	Stacja odwróconej osmozy	Budynek	$h = 4 \text{ m}$	16	8
4.	Stacja uzdatniania wody	Budynek	$h = 6 \text{ m}$	16	8
5.	Pompownia wody powrotnej	Budynek	$h = 7 \text{ m}$	16	8
6.	Wywrotnica wagonów	Budynek	$h = 5 \text{ m}$	16	0
7.	Pompownia wody z akumulatora ciepła	Budynek	$h = 8 \text{ m}$	16	8
8.	Budynek separacji zrębki leśnej	Budynek	$h = 15 \text{ m}$	16	0
9.	Magazyn pośredni zrębki leśnej	Budynek	$h = 7 \text{ m}$	16	0
10.	Budynek rozładunku zrębki leśnej	Budynek	$h = 10 \text{ m}$	16	0
11.	Budynek separacji nr 2 wierzby	Budynek	$h = 7 \text{ m}$	16	0
12.	Budynek rozładunku 2A	Budynek	$h = 7 \text{ m}$	16	0
13.	Budynek rozładunku 2B	Budynek	$h = 10 \text{ m}$	16	0
14.	Budynek separacji i rozładunku biomasy dla kotła K5	Budynek	$h = 11 \text{ m}$	16	8
15.	Wentylatory spalin	Punktowe	$h_0 = 3 \text{ m}$	16	8
16.	Czerpnie sprężarkowni	Punktowe	$h_0 = 2.5 \text{ m}$	16	8
17.	Czerpnie dachowe sprężarek	Punktowe	$h_0 = 4 \text{ m}$	16	8
18.	Transformatory blokowe (4 sztuki)	Punktowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	8
19.	Czerpnie wentylatorów podmuchu	Punktowe	$h_0 = 14-18 \text{ m}$	16	8
20.	Chłodnia wody ruchowej - wentylatory	Punktowe	$h_0 = 10.5 \text{ m}$	16	8
21.	Chłodnia wody ruchowej - okno wlotowe	Powierzchniowe	$h = 2 \text{ m}$	16	8
22.	Chłodnia wentylatorowa mokra - wentylatory	Punktowe	$h_0 = 9 \text{ m}$	16	8
23.	Chłodnia wentylatorowa mokra - okno wlotowe	Powierzchniowe	$h = 6 \text{ m}$	16	8
24.	Praca spychacza na placu węglowym	Punktowe	$h_0 = 12.8 \text{ m}$	6	0
25.	Praca zwałowarki na placu węglowym	Punktowe	$h_0 = 4 \text{ m}$	6	0
26.	Ładowarka	Punktowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	8
27.	Otwór podawczy rębaka	Punktowe	$h_0 = 1 \text{ m}$	16	8
28.	Wentylator recyrkulacji kotła K6	Punktowe	$h_0 = 3 \text{ m}$	16	8
29.	Urządzenia odpylające Instalacji podawania biomasy do kotła K5	Punktowe	$h_0 = 11 \text{ m}$	16	8
30.	Urządzenia wentylacyjne Instalacji podawania biomasy do kotła K6	Punktowe	$h_0 = 7 - 16 \text{ m}$	16	8
31.	Podajnik biomasy z Instalacji podawania biomasy do zbiornika przykotłowego kotła K6 (źródło liniowe)	Liniowe	$h_0 = 5 - 15 \text{ m}$	16	8
32.	Przejazdy samochodów z biomasą	Liniowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	0
33.	Przejazdy pociągów z węglem	Liniowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	0
34.	Zgarniacz osadu	Liniowe	$h_0 = 1,5 \text{ m}$	8	1
35.	Reaktory SCR kotłów nr 7 i 8	Punktowe	$h_0 = 15 \text{ m}$	16	8
36.	Zdmuchiwalce akustyczne kotłów nr 7 i 8	Punktowe	$h_0 = 15 \text{ m}$	2	1
37.	Stacja rozładunku amoniaku	Punktowe	$h_0 = 1 \text{ m}$	16	0
38.	Agregatory odzysku ciepła (quench + skraplacz)	Punktowe	$h_0 = 10 \text{ m}$	16	8
39.	Wentylator UOC	Punktowe	$h_0 = 2 \text{ m}$	16	8
40.	Budynek wentylatorów spalin	Punktowe	$h_0 = 8 \text{ m}$	16	8
41.	Budynek odzysku ciepła	Punktowe	$h_0 = 6 \text{ m}$	16	8
42.	Wentylator dachowy na budynku pomiarowym	Wszechkierunkowe	$h_0 = 6 \text{ m}$	8	1

VI. W rozdziale IV po pkt 3 dodaje się pkt 4 w następującym brzmieniu:

4. Wprowadzanie ścieków opadowo – przemysłowych do wód

4.1 Źródła emisji ścieków

Ciąg kanalizacji opadowo – przemysłowej przyjmuje ścieki z następujących źródeł:

- z dachów budynków oraz wpustów ulicznych zlokalizowanych w drogach dojazdowych i manewrowych, placach zakładowych i parkingach (wody opadowe). Wody te są wstępnie podczyszczane w studzienkach osadowych pod wpustami ulicznymi,
- z rejonu gospodarki olejowej (wody opadowe) ze względu na możliwość zawartych zanieczyszczeń podczyszczane są w łapaczu oleju,
- z transformatorów TR3 i TZ4 oraz z transformatora bloku 1 (TB1) (wody opadowe); ścieki te przed odprowadzeniem oczyszczane są w 2 separatorach AWAS-H-1900-NG3,
- z rozprężaczy kotłów (przelewy ze zbiornika schładzającego), maszynowni, sieci ciepłej oraz chłodni ruchowej
- z budynku głównego kotłowni (ze spłukiwania terenu kotłowni) podczyszczane w dwukomorowym osadniku przejściowym,
- resztkowe z rozmrażalni wagonów,
- ze stacji odwróconej osmozy SUW 1,
- ze stacji uzdatniania wody SUW 2,
- odcieki resztkowe z prasy taśmowej, służącej do odwadniania szlamów i osadów z SUW 2 (akcelatora) oraz z separatora LAMELLA,
- z rejonu układu do magazynowania i rozładunku wody amoniakalnej oraz mocznika.

4.2 Ilość odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych

Łączna ilość odprowadzanych z dwukomorowego końcowego osadnika (oczyszczalni ścieków) ścieków opadowo – przemysłowych nie będzie przekraczała:

- $Q_{hmax} = 700 \text{ m}^3/\text{h}$
- $Q_{d\dot{s}r} = 1\,900 \text{ m}^3/\text{d}$
- $Q_{rmax} = 370\,000 \text{ m}^3/\text{rok}$.

4.3 Jakość odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych

Stężenia zanieczyszczeń w odprowadzonych oczyszczonych ściekach opadowo – przemysłowych nie będą przekraczały:

- a) BZT₅ – 25 mg O₂/l,
- b) ChZT_{cr} – 125 mg O₂/l,
- c) zawiesiny ogólne – 35 mg/l,
- d) azot ogólny – 30 mg N/l,
- e) fosfor ogólny – 2 mg P/l,
- f) chlorki – 1000 mg Cl/l,

- g) siarczany – 500 mg SO_4/l ,
- h) sól – 800 mg Na/l ,
- i) żelazo ogólne – 10 mg Fe/l ,
- j) bar – 2 mg Ba/l ,
- k) miedź – 0,5 mg Cu/l ,
- l) węglowodory ropopochodne – 15 mg/l,
- m) odczyn pH – 6,5-9,0,
- n) temperatura – 35°C.

4.4 Urządzeniami oczyszczającymi ścieki w ciągu kanalizacji opadowo – przemysłowej są:

- 2 separatory substancji ropopochodnych zintegrowane z 2 osadnikami o 98% sprawności oczyszczania, średnicy zewnętrznej \varnothing 1800 mm, wysokości całkowitej 2400 mm, pojemności komory szlamowej $V_s = 440$ l oraz możliwości magazynowania oleju $V_o = 350$ l – jeden dla rejonu transformatorów TR3 i TZ4, drugi dla rejonu transformatora TB1,
- łapacz oleju wykonany jako podziemny zbiornik betonowy, dwukomorowy o pojemności $V = 20 \text{ m}^3$ o części użytkowej obliczonej na nominalny dopływ ścieków w ilości $Q_{\text{nom}} = 5 \text{ l/s}$ – dla rejonu gospodarki olejowej,
- 2-komorowy osadnik przejściowy wykonany jako odkryty, zagłębiony w ziemi zbiornik betonowy, przedzielony przegrodą – dla budynku głównego kotłowni,
- 2 zbiorniki schładzające: jeden o pojemności $V = 80 \text{ m}^3$ – dla wód gorących z rozprężaczy kotłów (przelewy), zaś drugi o pojemności $V = 90 \text{ m}^3$ – dla wód gorących z maszynowni, chłodni ruchowej i sieci cieplnej (nitka A i nitka B),
- końcowy 2-komorowy poziomy osadnik podłużny zakończony na szczycie lejami osadowymi, o długości 35 m, szerokości 6 m, głębokości 3,5 m, objętości komory 525 m^3 , przepływie nominalnym $Q_{\text{nom}} = 708,5 \text{ m}^3/\text{h}$ i maksymalnym $Q_{\text{max}} = 2575,3 \text{ m}^3/\text{h}$,
- wielostrumieniowy separator osadów pływających zebranych z osadnika końcowego LAMELLA SLA 25S-05.

4.5 Miejsce wprowadzania ścieków

Odbiornikiem końcowym oczyszczonych ścieków opadowo – przemysłowych z ciągu kanalizacji opadowo – przemysłowej jest rzeka Biała. Ścieki odprowadzane są wylotem DN 1200 o współrzędnych geograficznych N 53°08'43,4", E 23°09'23,2", który stanowi rura betonowa, wprowadzona do rzeki. Wylot usytuowany jest w skarpie, przy krawędzi koryta rzeki. Skarpa została umocniona opaską z kieszki faszynowej, a powyżej obsiana trawą.

VII. Rozdział VII otrzymuje brzmienie:

VII. Zobowiązuję ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o. do:

1. Prowadzenia pomiarów wydajności studni i poziomu zwierciadła wody raz do roku, w tym samym miesiącu każdego roku.
2. Utrzymywania urządzeń do oczyszczania ścieków w należyтым stanie technicznym oraz ich użytkowanie zgodnie z instrukcją eksploatacji.
3. Wykonywania przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających ścieki dwa razy w roku celem dotrzymania warunków jakościowych odprowadzanych ścieków oraz wpisywania wyników przeglądów do zeszytu eksploatacji.
4. Wpisywania do książki eksploatacji instalacji informacji o wystąpieniu awarii oraz powiadomienia o tym fakcie Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Białymstoku.
5. Przeprowadzania rozładunku substancji niebezpiecznych tylko i wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych i odpowiednio przygotowanych.
6. Utrzymywania w należyтым stanie zabezpieczeń przy zbiornikach i innych miejscach magazynowania substancji niebezpiecznych.
7. Prowadzenia ścisłej ewidencji i nadzoru nad wykorzystaniem substancji niebezpiecznych na terenie Instalacji.
8. Ustalenia i rygorystycznego przestrzegania zasad postępowania z każdą z substancji niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu na terenie Instalacji.
9. Wyznaczenia grupy osób uprawnionych do obrotu substancjami niebezpiecznymi na terenie Instalacji.
10. Corocznej analizy możliwości wyeliminowania poszczególnych substancji niebezpiecznych poprzez zmiany technologiczne lub poprzez zastępowanie ich mniej szkodliwymi substytutami.
11. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego ewidencji czasu pracy Instalacji w warunkach określonych w rozdziale V pozwolenia zintegrowanego w okresach rocznych, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.
12. Sporządzenia i przedstawienia Marszałkowi Województwa Podlaskiego rocznej ewidencji czasu pracy kotła WP-70 Nr 4 w 2015 r., w terminie do 31 stycznia 2016 r.

VIII. Rozdział IX otrzymuje brzmienie:

Rozdział IX. Monitorowanie środowiska

1. Monitoring ilości ujmowanej wody.

Monitoring ilości ujmowanej wody realizowany jest poprzez systematyczne odczyty wskazań wodomierzy (przynajmniej raz w tygodniu) oraz zapisy ilości pobieranej wody.

2. Monitoring odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych.

- 1) Monitoring ilości odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych po osadniku końcowym realizowany jest poprzez codzienne pomiary prowadzone za pomocą przepływomierza ultradźwiękowego – sonda FDU91-RG1AA z przetwornikiem FMU90-R21CA111AA1A.
- 2) Monitoring jakości odprowadzanych ścieków prowadzony jest z częstotliwością nie mniejszą niż raz na dwa miesiące, każdego roku, w regularnych odstępach czasu, na wylocie odprowadzanych ścieków do kolektora zbiorczego Ø 1200.

Aparatura kontrolno – pomiarowa zlokalizowana jest przy osadniku, na zrzucie ścieków do kolektora zbiorczego Ø 1200.

Urządzeniami pomiarowymi do bieżącej kontroli ścieków są:

- a) pomiar pH - elektroda pH CPS11D-7AA21 z armaturą zanurzeniową CPA111-00D i przetwornikiem CPM253-MR0010
- b) pomiar przewodności - przetwornik przewodności CLM253-CD010 z celą CLS21-C1E4A,
- c) pomiar temperatury - czujnik Pt 100 z przetwornikiem temperatury AP-CT GNI-G1-G1/2-PtA3.

3. Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Na emitorach E2 i E3 na każdym ciągu spalin jest zainstalowana aparatura kontrolno – pomiarowa do pomiarów ciągłych emisji zanieczyszczeń pyłowo – gazowych.

4. Monitoring hałasu.

Należy prowadzić okresowe pomiary hałasu w środowisku w porze dziennej i w porze nocnej. Ustala się następujące punkty badań monitoringowych:

1. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Przytorowej 9,
2. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Poleskiej 13 i 15,
3. w rejonie zabudowy przy ul. 1 Armii Wojska Polskiego 7.

IX. W pozostałym zakresie decyzja Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) zmieniona decyzjami Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 5 listopada 2012 r. (DIS-V.7222.1.20.2012), z dnia 4 września 2014 r. (DIS-V.7222.1.20.2014) i z dnia 4 listopada 2014 r. (DIS-V.7222.1.28.2014) nie ulega zmianom.

UZASADNIENIE

ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o., działająca przez pełnomocnika, pismem z dnia 4 września 2015 r., znak: TS-B.281.7.2015, zwróciła się do Marszałka Województwa Podlaskiego z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 5 listopada 2012 r. (DIS-V.7222.1.20.2012), z dnia 4 września 2014 r.

(DIS-V.7222.1.20.2014) i z dnia 4 listopada 2014 r. (DIS-V.7222.1.28.2014) – pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej przy ul. Gen. Andersa 15 w Białymstoku.

Do wniosku załączono wymaganą dokumentację (2 egz. wniosku w formie papierowej i elektronicznej wraz z uzupełnieniem), raport początkowy dla ww. Instalacji, udzielone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia i udzielone pełnomocnictwo.

Konieczność dokonania przedmiotowej zmiany wynika z zapisów *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) oraz *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Zgodnie z pkt 6 ppkt 13 do załącznika ww. rozporządzenia do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości zalicza się instalacje do oczyszczania ścieków, z wyjątkiem oczyszczalni ścieków komunalnych, pochodzących z instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W związku z powyższym należało włączyć eksploatowaną na terenie instalacji oczyszczalnię ścieków opadowo – przemysłowych do obowiązującego pozwolenia zintegrowanego.

Ponadto ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o. zgłosiła kotły K5, K6, K7 i K8 do przyjętego uchwałą nr 50/2014 Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2014 r. *Przejściowego Planu Krajowego*, w którym zostały określone maksymalne poziomy emisji SO₂, NO_x i pyłu w latach 2016, 2017, 2018, 2019 i w I półroczu 2020 r. oraz działania, które prowadzący instalację obowiązany jest zrealizować w celu osiągnięcia i przestrzegania standardów emisyjnych od dnia 1 lipca 2020 r. Wobec czego należało dokonać stosownych zmian w treści decyzji.

Jednocześnie należało zmienić zapisy pozwolenia dotyczące eksploatacji kotła WP-70 (K4), który zgodnie z art. 4 ust. 4 *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/80/WE dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń powietrza z dużych źródeł spalania paliw* będzie eksploatowany do dnia 31 grudnia 2015 r.

W toku prowadzonego postępowania organ pismem z dnia 16 września br. na podstawie art. 50 § 1 *Kpa*, wezwał Wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień poprzez uzupełnienie przedłożonego raportu początkowego o informacje, o których mowa w art. 208 ust. 4 pkt 4 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.). Uzupełniony raport początkowy przedłożony został w dniu 12 października br.

Następnie pismem z dnia 19 października br. Marszałek Województwa Podlaskiego ponownie wezwał Wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w zakresie skorygowania błędnych obliczeń ilości ścieków opadowo – przemysłowych Q_{dmax} zawartych na str. 43 wniosku, wyjaśnienie sposobu wyliczenia wielkości $Q_{\text{dśr}} = 1900 \text{ m}^3/\text{d}$ (str. 43 wniosku), ponieważ zwiększyła się ona w stosunku do pozwolenia sektorowego, gdzie $Q_{\text{dśr}} = 1000 \text{ m}^3/\text{d}$, opisanie w punkcie 3.6.9.4. (str. 44) dwóch zbiorników schładzających oraz wielostrumieniowego separatora osadów pływających zebranych z osadnika końcowego, o których mowa w pozwoleniu sektorowym, jeśli nadal są one urządzeniami oczyszczającymi na instalacji, a także wyjaśnienie, czy odpad o kodzie 10 01 21, o którym mowa na str. 49 wniosku jest wytwarzany w ramach eksploatacji instalacji czy przez firmę zewnętrzną świadczącą usługę czyszczenia komory osadnika? Przedmiotowe wyjaśnienia zostały przedłożone w dniu 4 listopada br. Jednocześnie w przedmiotowym piśmie Wnioskodawca wniósł o rozszerzenie wniosku o zmianę pozwolenia w zakresie wymagań określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie wymagań istotnych dla realizacji Przejściowego Planu Krajowego* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1138) przedkładając przy tym stosowny dokument.

Po rozpatrzeniu wniosku Marszałek Województwa Podlaskiego stwierdził, iż zasługuje on w pełnym zakresie na uwzględnienie.

Zmiany w instalacji objęte wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego nie spowodują istotnej zmiany w funkcjonowaniu instalacji, ponieważ nie spowodują wzrostu wydajności instalacji oraz nie spowodują wzrostu emisji substancji lub energii do środowiska. Włączona do pozwolenia oczyszczalnia ścieków eksploatowana dotychczas na podstawie pozwolenia wodnoprawnego jest instalacją istniejącą i obsługuje wyłącznie jedną instalację wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego, położoną na terenie tego samego zakładu. W związku z powyższym jest to ciąg urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, a więc jedna instalacja zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 6 *ustawy Prawo ochrony środowiska*. Stąd zmiany pozwolenia zintegrowanego dokonano w trybie art. 155 *Kpa*, gdyż nie wynika ona z istotnej zmiany instalacji i nie wymaga przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa.

Ponadto zgodnie z art. 211 ust. 7 *ustawy Prawo ochrony środowiska* w rozdziale IV pkt 1 ppkt 1.3.2 niniejszego pozwolenia dla kotłów K5, K6, K7 i K8 określono maksymalne emisje substancji w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2020 r. zgodnie z Krajowym Planem Przejściowym oraz warunki uznania ich za dotrzymane zgodnie z *rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie wymagań istotnych dla realizacji Przejściowego Planu Krajowego* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1138). Jednocześnie w rozdziale IV pkt 1 ppkt 1.3.3 decyzji ustalono dopuszczalne poziomy emisji z kotłów K5, K6, K7 i K8 od dnia 1 lipca 2020 r. na poziomach dopuszczalnych zawartych w załączniku nr 1 do *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1546).

W ocenie organu istnieje ryzyko wystąpienia rzeczywistego zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego substancjami powodującymi ryzyko w przypadku dwóch zidentyfikowanych ognisk zanieczyszczeń, którymi są gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego) oraz układ elektryczny (transformatory TR-1 i TR-2). Wobec powyższego w rozdziale IIa niniejszego pozwolenia określono sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.

W związku z faktem, iż w trakcie eksploatacji Instalacji będą wykorzystywane i magazynowane, a w konsekwencji mogą być uwalniane substancje powodujące ryzyko w niniejszym pozwoleniu określono, uwzględniając wniosek Spółki, sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko oraz częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.

W zaistniałym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Przypomina się o obowiązku:

1. Prowadzenia ciągłych pomiarów emisji do powietrza. Zakres oraz metodyki referencyjne wykonania pomiarów zostały określone w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1542).
2. Przekazania w terminie 6 miesięcy po upływie każdego roku i I półrocza roku 2020, informacji o wielkości emisji substancji potwierdzającą, że suma emisji substancji obliczona dla źródeł ENEA Wytwarzanie sp. z o.o. nie przekracza odpowiedniej sumy maksymalnych emisji tych substancji określonych dla tych źródeł w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie wymagań istotnych dla realizacji Przejściowego Planu Krajowego* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1138).
3. Prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku. Zakres oraz metodyki referencyjne, a także częstotliwość prowadzenia tych pomiarów zostały określone w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1.
4. Przeprowadzania pomiarów ilości i jakości ścieków zgodnie z *rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800).

5. Przestrzegania dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawartych w ściekach oczyszczonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800).
6. Przekazywania wyników pomiarów Marszałkowi Województwa Podlaskiego oraz Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w zakresie, sposobie i terminach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz. U. z 2008 r. Nr 215, poz. 1366).
7. Ewidencjonowania i przechowywania wyników przeprowadzonych pomiarów przez okres 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą.
8. Prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji określonej w art. 287 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.
9. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz. U. z 2014 r., poz. 274) w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy.
10. Prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji wytwarzanych odpadów zgodnie z przyjętą klasyfikacją i wzorami dokumentów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1973).
11. Sporządzania i przekazywania Marszałkowi Województwa Podlaskiego rocznego sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o zbiorczego gospodarowaniu odpadami zgodnie z art. 75 i 76 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.), w terminie do dnia 15 marca następnego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania w przypadkach, gdy nastąpią zmiany w najlepszych dostępnych technikach, pozwalające na znaczne obniżenie emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub gdy wynikać to będzie z potrzeby dostosowania warunków eksploatacji instalacji do zmian przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Wniosek o zmianę pozwolenia oraz niniejsza decyzja zostały włączone do publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.).

Od niniejszej decyzji służy Stronom, z mocy art. 377a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, prawo wniesienia odwołania do Ministra Środowiska w Warszawie za pośrednictwem Marszałka Województwa Podlaskiego, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z pkt 46 części III oraz częścią IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.) za wydanie niniejszej decyzji uiszczono łączną opłatę skarbową w wysokości 1005,50 zł, wpłaconą dnia 1 czerwca i 14 września 2015 r., natomiast za udzielone pełnomocnictwo opłatę skarbową w wysokości 17,00 zł wpłaconą dnia 1 września 2015 r. na konto Urzędu Miejskiego w Białymstoku, Departament Finansów Miasta Bank PEKAO S.A. o/Białystok Nr 26 1240 5211 1111 0010 3553 3132.

Ewa Gosiewska

inspektor

Otrzymuje:

Pan Dariusz Gaik – pełnomocnik ENEA Wytwarzanie Sp. z o.o.
ul. Gen. Władysława Andersa 15, 15-124 Białystok

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska (wersja elektroniczna)
2. Podlaski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Ciołkowskiego 2/3, 15-264 Białystok

z Up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Elżbieta Piotrowska
p.o. Dyrektora
Departamentu Ochrony Środowiska